

нимайковци, всички бездѣлници и злосторници, които постоянно крѣскали въ народното събрание и искали да заграбятъ и подѣлятъ помежду си имота на селянитѣ и гражданитѣ. Народътъ одобрилъ тѣзи думи на консула. И той, за да се покаже вѣренъ на думитѣ и любовта си, заповѣдалъ отново

Атински развалини

барабани да биятъ и трѣби да свирятъ. Гражданитѣ обърнали очи и видѣли, че римската войска излиза отъ крепостта, напуска града и трѣгва да си отива за Италия. Народътъ ржкоплѣскалъ. Умнитѣ се поздравлявали, че сж свободни и благодарили на консула.

За жалость, коринтянитѣ не одържали думитѣ си. Тѣ не спрѣли партизанскитѣ караници, не изгонили раздорниците и крадцитѣ. Обратно, отхвърлили добритѣ закони, що имъ наредилъ Фламиний. Въ Атина и въ други градове сжщо не спирали